

Засяє день, і сутеніє...

Олекса Стефанович

Засяє день, і сутеніє.

Сніги, як килими, лежать.

Вітрець знемігся, тихо віє.

Якийсь лісочок манячіє

В далечині. Санки біжать.

Якесь бліде все, сніг і небо,

Санки і я, і сивий кінь...

Кому розлити було треба

В повітрі блідість сюю з неба?

Дзвінок забленькав десь: дзінь-дзінь...

1923